

1.	Bobřice	24,30
2.	Rackové	19,62
3.	Žraloci	17,25
4.	Chobotnice	13,32

1.	Fila	30,00	13.	Tesák	18,57
2.	Smíšek	26,00	14.	Pištek	18,00
3.	Kecka	25,10	15.	Dobby	17,62
4.	Kosmo	25,00	16.	Babočka	16,90
5.	Háďa	24,60	17.	Pája	16,36
6.	Ori	24,00	18.	Letec	15,00
7.	Cézar	23,20	19.	Šnek	14,67
8.	Artur	22,62	20.	David	13,75
9.	Majda	21,80	21.	Šíp	11,80
10.	Trepka	19,69	22.	Adam	10,95
11.	Muhu	19,52	23.	Sojka	10,71
12.	Dáňa	18,63	24.	Kiki	1,67

👉 100% docházka: **Kecka, Majda, Ori, Háďa, Cézar, Kosmo, Letec, Šíp**
(v dubnu byly 4 oddílové podniky).
Na výpravě jsme ušlapali 22 km.

CO BUDE >

KVĚTEN – MĚSÍC SAZENIC

4.5.2023 oddílová schůzka + **INFORMAČNÍ SCHŮZKA K EXPEDICI**

11.5.2023 oddílová schůzka

13.–14.5.2023 **VÝPRAVA NA VODU**

Jedeme na vodu, vypadá to na Jizeru. Potrénujeme na kánoích, aby nám to dobře šlo na expedici. Potřebujeme zdatné kormidelníky!

Podrobnější instrukce budou včas zveřejněny na www.8ovs.cz/piskoti.

18.5.2023 oddílová schůzka

25.5.2023 oddílová schůzka

27.–28.5.2023 **PĚŠÍ VÝPRAVA**

Tentokrát budeme šlapat po svých a přespíme v lůně přírody. Podrobnější instrukce hledejte opět na www.8ovs.cz/piskoti.

Sledujte aktuality na

www.8ovs.cz a www.facebook.com/osmyoddil

PIŠKOTÍ STRÁNKY

vlčat a žabiček 8. oddílu vodních skautů Mladá Boleslav

V

20

23

ZPRÁVY Z ODDÍLU >

■ V sobotu 22.4. proběhlo v Příbrami oblastní kolo Svojsikova závodu, kterého se zúčastnila dívčí i chlapecká družina z Bobřího oddílu. A obě družiny svůj závod vyhrály! Budeme jim držet palce, aby uspěly i v krajském kole.

■ Zdravte! Když potkáte v loděnici a jejím okolí kohokoli dospělého, pozdravte. Totéž platí, když uvidíte někoho z oddílu ve městě nebo jinde...

■ Na začátku každé schůzky se scházíme vevnitř v klubovně. Nepostávejte venku, v 15:55 buďte na svém místě u družinového stolu.

■ Každému bylo přiřazeno pádlo a vesta. V loděnici máme nový systém a nové krásné držáky. Pamatuj si svoje číslo!

■ Noste si na každou schůzku věci na vodu, budeme trénovat, expedice se blíží milovými kroky!

■ A protože je expedice za rohem, očekávejte přihlášky. Samozřejmě platí pravidlo o minimální účasti na výpravách pěších i vodních.

CO BYLO >

ODDÍLOVÉ SCHŮZKY [13. A 20.4.2023]

Po Velikonocích a odemčení Jizery začínáme s přípravou na letní expedici.

První dvě dubnové schůzky probíhá jakýsi závod, hra či zkouška... Máme šest stanovišť, na každém je nějaká dovednost, kterou jsme už dříve zkoušeli na výpravách nebo schůzkách:

- historie skautingu: přiřazování jmen k obrázkům osobností, zakladatelů skautingu, napsat, co dalšího si pamatují o R. B. Powellovi,

- skautský zákon: zopakovat svými slovy 5 bodů zákona vlčat a žabiček, heslo, denní příkaz; součástí bylo také třídění různých situací podle toho, zda jsou správné, nebo ne. Některé nám zůstaly k diskuzi, třeba: „prásknu kamaráda, který opisoval,“ je to správně, nebo ne?

- vodáctví: vybrat si vestu a pádlo správné velikosti a délky; obléknout si vestu, předvést správné držení pádla a obpádlovat popředu a kontra trasu na Krásné louce,

- fyzická zdatnost a šikovnost: hlubokým předklonem s nataženými koleny si dosáhnout

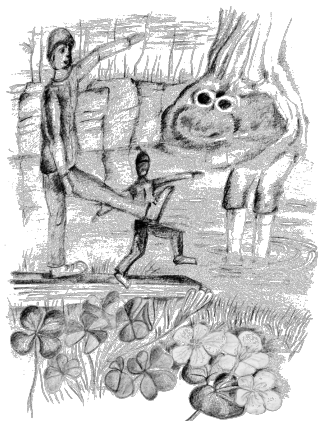
pro švihadlo, přeskákat danou trasu, udělat 10 dřepů a pozadu zpět do cíle,

- vlajky a symboly: vybarvit správně českou vlajku ve vodorovné i svislé poloze. To nebylo vůbec snadné...

- orientace: zorientovat slepou mapu Krásné louky, určit polohu, správně určit čísla IZS a zavolat záchranku pro zraněného, kterého na místě našli.

Výsledky by měly být zaznamenané v denících dětí. Kdo nezapomněl, doplnil a odevzdal, je aktivní a snaží se a chová se prostě jako skaut, má nováčkovskou zkoušku v kapse.

Případné časové prostoje vyplňujeme míčovými hrami.

PĚŠÍ VÝPRAVA NA KOKOŘÍNSKO [15.-16.4.2023]

SOBOTA

Když jaro zatukalo na dveře roku osumnáctsetšest... To se zpívá v jedné písničce. Teď sice píšeme letopočet o něco vyšší, ale příchod jara je krásný rok co rok. A vůbec nejlepší je zažít ho v probouzející se přírodě. I vyrazíme směr Kokořínsko na dvoudenní pěší výpravu. Jede s námi Simča, za což jsme rádi, protože z vedení zbyli jen Jana s Honzou. Přes noc přišlo (a to tak, že hodně), ale ranní počasí vypadá nadějně. Uvidíme, jak budou vypadat cesty.

Žlutý motoráček nás rozvázně veze směrem ku Mšenu. Cestou pozorujeme různou faunu: spoustu srnek, v rokli u Trnové tři mohutné

divočáky a v Katusicích dokonce přistupuje Babočka! Krátce před osmou, přesně na čas, vystupujeme ve stanici Lhotka u Mělníka. Je krásné slunné ráno. Dělíme se o společné zásoby proviantu a probíráme základní zeměpisné údaje, abychom se alespoň zhruba zorientovali (kde je Mělník, jaké řeky tam tečou atakdále, atakpodobně). A pak už je čas vyrazit na sever Kokořínským dolem podél říčky Pšovky.

Aby nám cesta rychleji ubíhala, nasazujeme osvědčené jazykové hry: *zakázaná slova* („jo“ a „kdyby“), při jejichž vyslovení dostane hříšník od nejbliž pochodujícího nějaký zajímavý úkol (pár dřepů, zazpívat obě sloky skautské hymny...) Pokud někdo selže třikrát, měl by na čtvrt hodiny úplně zmlknout. Pozorujeme jarní květena, podél pěšiny roste šťavel a orsej jarní, vidíme i plicník lékařský. Smíšek našla u skály pytlík se sádrou, bere ho s sebou, aby ho mohla vyhodit na místě k tomu určeném. Cestou bohužel nacházíme další a další odpad, a tak vyčleňujeme dvě tašky od zásob pro tento účel. Jednu plní holky, druhou kluci.

V deset svačíme na křižovatce u mlýna zvaného Kroužek, místo zakreslujeme do pochodového filmu (snad už si bude každý pamatovat, jak se to dělá) a pak pokračujeme k harasovskému rybníku. Sluníčko teď zrovna moc nesvíti, ale to nám nebrání, abychom nevyzkoušeli teplotu vody. Někdo po kolena, někdo do půli stehen, někdo na chvilku a třeba Kosmo, ten počítá do sta, než vyleze na břeh. Okolo prochází turistický pochod neratovického KČT, povídáme si s jedním z organizátorů, evidentně velmi zasloužilým turistou. Odměnou jsou razítka v našich výpravových deníčcích. Odcházíme netradičně, totiž husím pochodem po dřevěné kládě. A kládu využíváme ještě k jedné hře: dva jdou proti sobě a mají se minout, aniž by z klády spadli. Úkol těžký, ne však nemožný! Babočka má vlohly, mohla by se živit coby provazochodkyně bez záchrané sítě...

A zase dál. A znovu s jazykovou hrou; tentokrát je zapovězeno říkat „L“. Padají z nás zajímavé věty: *Kdo to proved? - Asi něakej ump!* V místě, kde se schází ze skály po dřevěných

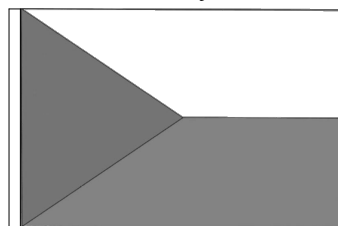
Jak vyvěsit vlajku a co s dalšími symboly?

Dovedli byste vyjmenovat všechny státní symboly České republiky? **Je jich sedm:**

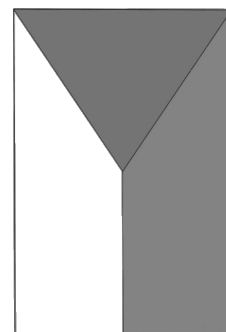
1. Velký státní znak
2. Malý státní znak
3. Státní barvy
4. Státní vlajka
5. Vlajka prezidenta republiky
6. Státní pečeť
7. Státní hymna

Státní symboly bychom měli znát a taky správně používat, tedy například umět vyvěsit státní vlajku.

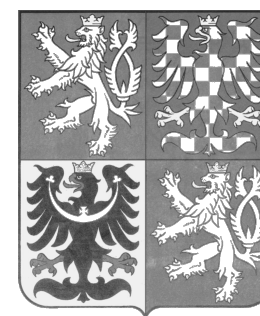
Vodorovná poloha:
bílá nahoře, modrý klín vlevo

Svislá poloha:
bílá vlevo, modrý klín nahoře

Na vlajku nepatří žádné nápisy, a to ani když jdeme fandit na hokej. Vlajka se vztyčuje a snímá bez přerušení, při vztyčování a snímání se vlajka nesmí dotknout země. To je pro nás důležité na táboře, kde máme vlajkový stožár.

← Morava

Českého lva snad pozná každý, ale víte, která orlice je moravská a která slezská?

Moravská orlice je stříbrno-červeně šachovaná na modrém poli, slezská je černá

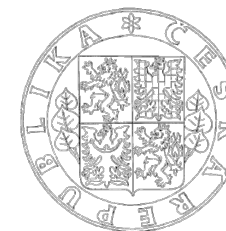
← Slezsko

se stříbrným perisoniem (to je ten oblouk na jejich prsou) na zlatém podkladu.

Toto je malý státní znak, je na něm jenom samotný lev.

A takhle vypadá česká státní pečeť. S tou asi moc do styku nepřijdete, pokud zrovna nebudete pečetit nějakou mezinárodní smlouvou.

Prezidentská vlajka čili standarta vlaje nad Pražským hradem, pokud je prezident (nebo prezidentka) v České republice. Může se jí označit také vozidlo prezidenta republiky.

No a státní hymnu, tu snad všichni dobře umíme!

buřty i jiné pochutiny, pak uhasíme oheň a zahladíme stopy a šlapeme zase dál. Potřebujeme zrychlit, dáváme závod v běhu do vrchu. Na konci údolí se zvedá silueta hory s rozhlednou na vrcholu táhlého hřbetu. Kdo ji pozná? No, co si budeme povídat, je to fiasko. Není to Sněžka ani Říp, přátelé... Vrátnskou horu nepoznal nikdo. Cestujeme po světě, ale nevíme, co je na dohled od místa, kde žijeme...

Na druhý pokus trefujeme cestu do centra Lobče, kde navštívíme muzeum Eduarda Štorcha. Přidává se k nám Štěpka, který přijel vlakem z Boleslavi, napak se loučíme s Letcem, jehož táta nás varuje před bouřkami, ba i krupobitím. Uvnitř muzea nám ale nic nehrozí. Zadáváme na klávesnici kód, abychom se dostali dovnitř, protože zde není žádný průvodce. Muzeum je totiž součástí sítě *Museos Vivos*, tedy živých muzeí, jejichž myšlenka vyšla ze Španělska a to lobečské je jediným svého typu v Česku.

Muzeum je sice malé, ale moc pěkně udělané. U některých exponátů je na rozdíl o jiných expozic dotýkání přímo doporučeno, je tu Štorchův pracovní stůl, pravěké vykopávky, ba i skoro opravdový mamut. Připomínáme, že Štorch byl pedagog, amatérský archeolog, trochu rebel, ale taky skaut (měl přezdívku *Sachem*), který celý život věnoval výchově dětí, ať už přímo v oddíle, jako učitel i prostřednictvím příběhů ve svých knihách.

V kasičce necháváme peníze za naši návštěvu včetně příspěvku na úklid, neboť jsme po sobě zanechali určité stopy... Po cestě bylo prostě hodně bláta. Nad Lobčí se usadil velký temný mrak, už jsme na odchodu, ale prudký déšť nás zažene zpátky pod přístřešek u budovy muzea. I ty kroupy teď bubnují na jeho střechu. Dáváme oblíbený otázkač, kterým zjišťujeme, jestli v piškotích hlavách uvízlo alespoň něco z této výpravy. Není to tak zlé... Ještě drobně prší, když navštívujeme lobečský hřbitůvek, kde odpočívá pan Štorch i jeho manželka Božena. Zjistit rodné příjmení paní Štorchové a věk, kterého se dožila, je otázkou chvíle pro všechny družiny, tedy s drobnou výjimkou Chobotnic, které přinášejí hledané informace až na třetí pokus.

Lobečský hřbitůvek, místo posledního odpočinku Eduarda a Boženy Štorchových.

Cesta na vlak do Skramouše už pak uběhne rychle a poklidně. Motorák, který přijíždí od Mšena, pak zaplníme téměř až po střechu. V Katusicích pak skoro zapomeneme vysadit Babočku, ale na poslední chvíli se to podaří. A pak už jsme v Boleslavi, áááhoj a rozhod...

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [27.3.2023]

Dnes jsme vytáhli dvě pramice a šest kánoí. A křesadla s různými druhy podpalovacích materiálů. Točíme se následujícím způsobem. Jedna družina křeše, druhá se rozdělila na C2 a zkouší kormidlovat. Dvě družiny se potýkají se samostatným řízením pramice – tedy bez kormidelníka. I když pro jistotu Svišť s Déerkem sedí na pramicích s Piškoty a snaží se předcházet případným konfliktům. Stihli jsme dvě kola, příště se protočíme...

zapsali Jana a Honza

OTEVŘENÉ OČI >

Stále pokračuje dubnový úkol (s mapou)! Už máme nějaké ohlasy, i velice zajímavé, ale dáme ještě trochu času těm, kteří zatím nemají vyřešeno.

K tomu zadáváme nový **úkol na květen** pro všechny: Napište a popište, **co vás v průběhu května nejvíc zaujalo**. Nejde jen o zážitky oddílové, dívejte se kolem sebe stále, silné zaujetí se může dostavit kdekoli ☺.

Zaznamenejte **do deníku** a přineste **na schůzku 25. května!**

schodech, je to trochu dramatické, neboť sem nedávno napadaly stromy a velké *bavany*. Kdo se prořekl a třikrát po sobě řekl L, musí místo každého L použít R, což vytváří taky zajímavé jazykové konstrukce: *Počkejte na mě, kruci!* Další jarní květinou, kterou si prohlížíme, jsou krásné *bratouchy*, tedy pardon, samozřejmě blatouchy bahenní. Míjíme Ladčín pramen, u nějž je jedno ze stanovišť okresního kola Svojsíkova závodu, který se tady zrovna odehrává. Příští týden budeme držet palce skautským družinám z Bobřího oddílu, pojedou závodit do Příbrami, poněvadž v našem okrese se letos Svojsíkův závod nekoná.

Dalším bodem na trase našeho putování je proslulá a starobylá restaurace U Grobiána. Ne že bychom si do ní zašli na oběd, ten si samozřejmě neseme na zádech. Taky se tady k nám přidávají Ori s Keckou. Než se jich dočkáme, na přilehlé louce si zahrajeme invalidku, pracujeme na deníčcích... Před další cestou ještě družiny dostávají úkol: zjistit, proč se tady říká zrovna *U Grobiána*. Na jiném místě si můžete přečíst, co jsme tu zjistili (a možná i něco navíc).

Oddech U Grobiána.

Na další cestě údolím zvaným Kočičina je snad ještě víc bahna, než bylo doteď. U odbočky do Vrbodolu poznáváme stromy, ale dub od buku poznala jenom Smíšek. Pořád máme na čem pracovat! Pak drobné problémy: při hře v čísla si Muhu zvrnul kotník a chvíli na to hluboké bahno spolko Babočce botu. Dál plníme odpadkové tašky. Kluci našli jakýsi stavební materiál, máme i těžké kusy kovu, snad i kus auta se našel mezi skalami... Je prostě znát, že jsme stranou hlavních turistických tras a do civilizace není daleko.

Vystupujeme (Muhu vypajdává ošetřen Simčou) do obce Sedlec, odkud je na obzoru vidět povědomá silueta hory Říp. Ještě projít stezkou mezi poli a zahradami a jsme ve Mšeně. Na náměstí čekáme na paní, která nás pustí do sokolovny, kde máme domluvený nocleh; než přijede, zbavujeme se nasbíraných odpadků. Kudy jdeme, opadáva z nás bahno. V sokolovně se raději zouváme hned za dveřmi, pak vcházíme do krásného sálu, kde dnes přespíme. Pod jevištěm, kde člověk úplně vidí představení divadelní společnosti Lipany zakončené Vichrem z hor, je ukrytá místnost s kuchyňkou. Tady uvaříme rizoto k večeři a taky tu proběhne *Souboj řečníků*, v jehož finále Kosmo udolal Kecku, které nestačila ani její upovídáná přezdívka.

Kromě ducha rozvíjíme i tělo, proto v tělocvičně stavíme „opičí dráhu“ z laviček, švédské bedny, žíněnek, kozy... A dáváme na čas. Kupodivu si nikdo nezlomil vaz při kotoulu vzad, výkony jsou kvalitní! Na závěr pěkného dne zase zalezeme pod jeviště, zahrajeme si pár písniček, dáváme si předsevzetí, že budeme muset lehce modernizovat zpěvník, abychom drželi krok s dobou a našimi Piškoty a už „do spacáku“ přečteme kapitolu z Hochů od Bobří řeky.

NEDELE

V noci byl v tělocvičně vcelku rušný provoz. Sojka měla opět krátký výstup, který se ovšem odehrál jen v nejbližším okolí její karimatky. Velkými okny se dere dovnitř slunce, rozcvička, snídaně, balení. Odjíždí Dáňa. Měl nás opustit i Tesák, ale kvůli podmáčenému terénu mu zrušili fotbalový zápas. Kolem deváté vyrážíme z nocležiště, míjíme domek s pamětní deskou pana učitele Cinibulka, známého to propagátora přírodních krás Kokořinska. Kdo si všiml – a byl to Muhu – zaznamenaná pěkný bodový zisk!

Za slunečného počasí vedou naše další kroky po zelené značce hloveckým údolím. Kolem cesty kvete podběl i spousta jiných jarních květin. Trénujeme jejich určování, díváme se i po stromech. Procházíme Skramouší a v údolí před Lobčí je právě čas oběda. Zkoušíme rozdělat oheň křesadly a daří se! Pečou se

